

En ohelig blandning

Att det är dåligt att blanda har man hört sedan tonårsben. Och förstått dagen efter. En blandning som kan påverka ens liv desto mer är den mellan lin och ull.

Den kan vara rent av dödlig.

Lena Sandell i Uddevalla är en av dem som blandar friskt ute i stugorna. Ull, lin och siden används inte bara till de nydesignade plaggen som hon syr, utan även till gamla klädesdräkter. Som folkdräkter. Lena kopierar dem på ett så traditionellt sätt som möjligt. Vi pratar hellylle. Som sys med lingarn. Trots riskerna.

Blandningen mellan lin och ull var vanlig redan hos allmogen och bönderna får jag förklarat av Anna-Karin Jobs Arnberg, textilslöjdskonsulent i Stockholms läns landsting. På den tiden vävde man ofta med lin i varpen och ull i inslag. Därefter stampade man tyget, det vill säga utsatte tyget för efterbehandling, så att det blev kraftigare. Nackdelen med blandningen är att den kräver extra varsamhet vid tvätt. Världsligt i sammanhanget dock.

Det senaste påfundet är att tvinna ihop ull och lin till stickgarn! Rent förkastligt ur miljösynpunkt då materialet inte går att återvinna kan tyckas. Men det är inte det värsta. Man kan bli stenad av blandningen.

Innan någon börjar knöla in ett nystan tvinnad lin och ull i pipan vill jag förtydliga att stenad inte handlar om rus. Utan om död. Genom stening. I bästa fall! I värsta fall blir man straffad av Gud själv. Och med tanke på att förbudet finns att hitta i gamla testamentet lär det inte bli nådigt.

Det är i tredje och femte Moseboken som det framgår att man inte ska klä sig i blandningar av lin och ull i ett och samma plagg. Den oheliga blandningen kallas för shatnez. Enda undantaget var prästernas klädnad som i andra Moseboken föreskrev att de olika delarna skulle vävas av både lingarn och färgad ull. Detta tyder på att det generella förbudet grundar sig på ett tabu mot en sådan blandning eftersom den uteslutande var förbehållen heligt bruk. Genom att respektera detta visade man sin lojalitet gentemot Guds lagar. Och Guds vägar äro som bekant outgrundliga. Speciellt med tanke på att ingen med säkerhet vet hur detta förbud uppstått.

Men det finns vittnen. Jehovas alltså. Bokstavstroga. I alla fall enligt dem själva. Nästa gång jag får oväntat besök ska jag be dem plocka lite sten på gården. Under tiden ska jag leta fram min bruna kavaj i garderoben. Sedan ska vi läsa högt från både Mosebok och tvättlapp. På den senare står det: 52 % wool, 48 % linen. Om inte annat på min. Jag kommer med andra ord inte att kasta den första stenen.

Göran Schüsseleder

